

много пари, около десетъ милиона лева (стари пари), наели много работници отъ сѣщитѣ селяни. Подъ ръководството на добри инженери построили около 50 километра преграда, изсушили и приготвили за обработване 23 хиляди декара земя. Частъ отъ тая земя била обърната на ливади, а друга частъ на градини. Новодобитата земя била дадена подъ наемъ, и отъ нея компанията капиталисти получавала годишно 5 милиона лева — значи за две години били изкарани паритѣ.

На друго мѣсто въ Франция, тамъ дето рѣката Жиронда се влива въ Атлантическия океанъ, брѣгътъ се вдава въ морето. Вълнитѣ на океана блѣскали това вдадено мѣсто отъ три страни и всѣка година го разрушавали сѣ повече и повече. Тамъ, кждето по-рано хората ходѣли по сухо, следъ известно време било покрито съ вода деветъ метра дълбоко. Морето заграбвало земята съ всички постройки. Тамошнитѣ жители били заставени или да се покорятъ и да премѣстятъ жилищата си по-навътре на брѣга, или да се борятъ съ грозния океанъ.

Тѣ се решили на последното. И почнали борбата.

Вълнитѣ не само че бѣхнали вдадената въ морето земя, ами се мѣчели да я откъснатъ и потопятъ. Въ такъвъ случай щѣли да пропаднатъ крайбрѣжнитѣ ниви и постройки и щѣло да бжде унищожено пристанището, въ което обикновено се спирали корабитѣ.

За запазването на пристанището били построени тринадесетъ реда прегради, дълги отъ 150 до 170 метра. Тѣ били здраво направени и все пакъ не могли да издържатъ на напора на вълнитѣ. Разрушавани били една следъ друга.

Тогавъ по протежение на брѣга била построена нова грамадна преграда. Презъ време на постройката преградата била разкъсана отъ вълнитѣ на нѣколко мѣста. Работницитѣ я поправили, и следъ петъ години преградата, която била дълга 1500 метра, била доизкарана. Сега изглеждало, че вълнитѣ не ще могатъ да се борятъ съ тая преграда. Обаче следъ нѣколко седмици избухнала страшна буря. Цѣлата преграда била унищожена. Хората се отказали да строятъ нова насипна преграда. Въмѣсто такава, построили каменна стена, която подъ форма на остъръ жгълъ се вдавала въ морето и разсичала вълнитѣ, като намалявала тѣхната сила.

Така, следъ двадесетгодишна упорита борба хората успѣли да запазятъ своята земя и да победятъ силата на океана.

Столѣтие следъ столѣтие продължавала тая гигантска работа — запазване на земята и отнемане на нова земя отъ морето —